

نگاهی به دلالت‌های تصویری «داعش» و ارتش آمریکا

رنگ خشونت خاورمیانه

واقع بیابیه‌های تصویری دولت آمریکاست؛ دولتی که بر اساس آمارهای خوشبینانه دست کم یکصدهزار نفر را به دست همین سربازان، در عراق کشته. آمریکا دنبال ساختن تصویری قهرمانانه و نجات‌بخش از خود بود و عکس‌ها را برای انتقال همین پیام به کار گرفت. کافی استIraq War و Afghanistan War را گوگل کنیم. در بین تصویرهای پروپاگاندای آمریکا از حمله‌هایش به خاورمیانه، هیچ تصویری از ده‌هاهزار نفری که زیر بمباران جنگنده‌های آمریکا کشته شده‌اند، وجود ندارد، چراکه تصویر کشته‌شدن مردم عادی و خانه‌های خرابی‌شان در حملات ارتش آمریکا تصویر نجات‌بخش او را مخدوش می‌کند. اما تصویر جنگنده‌ها در عرشه ناوها و در دل اقیانوس آرام؛ تصویر مطلوب آمریکا، بسیار است و همین‌طور تصویر سربازان کشته‌شده آمریکا تنها در تابلوهای پرچم‌پوش بااحترامات و تشریفات نظامی در زمین‌های فراخ و چمن. اما چندسال بعد از حمله‌های آمریکا، آتش خاورمیانه همچنان شعله‌ور است.

طالبان افغانستان تضعیف و بن‌لادن هم کشته می‌شود. اما اندکی آن‌سوتر گروهی «داعش‌انام» در سوریه به‌پا می‌خیزد و سوری‌ها را بر خاک سیاه می‌نشانند، داعشی‌ها و دیگران چنان در آتمکشی از هم پیشی می‌گیرند که عده‌ها هم در شمارش کشته‌ها کمی‌آورند. در ادامه، گروه تکفیری داعش به عراق می‌رود و عکاس‌هایش را درست مثل ارتش آمریکا با خود می‌برد تا پیام‌های ایدئولوژیکش را به جهان مخابره کند و به قول بارت مردم باور کنند «که این صحنه واقعا رخ داده است.» اما گروه تکفیری داعش در برابر آمریکا که تصویر انسان‌دوستانه‌ای از خود می‌سازد، گروه تکفیری داعش تلاش می‌کند تا تصویری ترسناک‌تری از خود نشان دهد و عکس‌هایش تمام جهان را وحشت‌زده کند. این گروه تروریستی بر خلاف آمریکا، علاوه بر آنکه هیچ کوششی برای پنهان کردن چهره خشن خود ندارد، بلکه بر آن تاکید هم دارد. داعش آدم‌ها را با جنگنده‌های

فوق‌تکنولوژیک و دسته‌جمعی نمی‌کشد، او سربازان و خبرنگاران آمریکایی را یکی‌یکی می‌کشد، نه با گلوله که با خنجر سر می‌برد تا بیشترین میزان خشونت را عریان کند، فیلمشان را هم می‌گیرد تا رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی را هم همراه خود کند. گروه تکفیری داعش تاکنون یک‌پنجاهم آمریکا در عراق آدم کشته اما تصویری بی‌نهایت خشن‌تر از خود ساخته است. دلالت صریح عکس‌هایی که از گروه تکفیری داعش منتشر شده، خشونت و وحشت‌آفرینی است و برای انتقال این پیام، زبان «عکس» و «طرح و رنگ» به‌خوبی به کار گرفته شده‌اند تا در کنار دلالت‌های صریح عکس‌ها، دلالت‌های ضمنی طرح و رنگ هم، پیام گروه تکفیری داعش را کامل کند تا اگر میزان خشونت عکس‌ها و فیلم‌هایش از آستانه تحمل رسانه‌ها بیشتر است، دست‌کم پرچم‌ها و لباس‌هایش را نشان دهند تا تصویر ذهنی خشونت داعش را منتقل کنند. سیاه، رنگ اصلی گروه تکفیری داعش است؛ از لباس‌ها و روسری‌های جنگجویان‌شان گرفته تا عبا و عمامه رئیس‌شان، ابوبکر بغدادی و مهم‌تر از همه پرچم‌شان؛ پرچم سبایی که شاید تنها پرچم سیاه و سیاسی جهان است. آنها هر‌جا که می‌رسند تابلوها و بنرهای سیامشان را برافراشته می‌کنند. لباس‌شان به شکل بی‌تخفیی همیشه سیاه است و حتی نقشه‌ مطلوب‌شان را که طراحی می‌کنند، سیاه‌است.

چرا سیاه؟

رنگ‌ها به‌مثابه نشانه‌ها، دلالت‌هایی دارند که در زمان‌ها و مکان‌هایی خاص، معناها و دلالت‌های خاصی می‌گیرند. بعضی‌شان معناهای جهانی و البته قراردادی به خود می‌گیرند و گاهی در کشورهایی خاص، تداعی‌های ملی و منطقه‌ای دارند که تابع فرهنگ و خاطرات جمعی و اسطوره‌های آنهاست که در طول زمان‌های دراز ساخته شده‌اند. اما رنگ‌ها در جهان سیاست، رمزگان سریع و واضحی می‌دهد؛ از رنگ سرخ کمونیست‌ها در

همکاری مشترک هنرمندان ایرانی و برزیلی

ایرانی‌ها میهمان ویژه دوسالانه «سائوپائولو»

سفری یک ماهه از اول سپتامبر (۱۰ شهریور) به تبادل فرهنگی میان ایران و برزیل پرداخته‌اند. این برنامه «ارتباط هنری ایران – ریو» نام دارد. هنرمندان دعوت‌شده در مدت اقامت خود در این کشور، با هنرمندان برزیلی همکاری و نمایشگاهی برگزار می‌کنند تا حاصل گفت‌وگوی فرهنگی ملت‌ها را رقم بزنند. در بروشور این نمایشگاه آمده که برای افزایش گفت‌وگوی فرهنگی میان هنرمندان خاورمیانه و برزیل این برنامه ترتیب داده شده و در ادامه عنوان شده است: «هنرمندان جوان و مستعد ایرانی در یک اقامتگاه هنری در ریو مستقر خواهند بود تا فضایی را برای خلق و کاوش کارهای‌شان در

یک فرهنگ جدید در اختیار داشته باشند.» همچنین علی زنجانی یکی از هنرمندان شرکت‌کننده در این برنامه در مورد چگونگی حضور این چهار هنرمند به «شرق» گفت: «در ابتدا شادی قدیریان و فرناز جبین‌یان که در زمینه عکاسی و نقاشیخط فعالیت می‌کنند از سوی برگزار کنندگان پروژه انتخاب شده بودند. آثار و نگاهی که دو هنرمند زن در روند کاری خود داشته‌اند ملاک برگزار کنندگان پروژه بوده و قرار است استودیویی برای کار کردن و انجام مصاحبه‌های مطبوعاتی برایشان ترتیب داده شود. البته در کنار اینها برگزار کنندگان تصمیم گرفتند دو هنرمند دیگر هم به پروژه

عکس‌ها: Gettyimages

پرچم شوروی و چین تا رنگ‌های مخملی، اما رنگ سیاه دلالت سیاسی با معنای واضح و جهانی نداشته است. سیاه بسته به اینکه در چه فرهنگی و در چه زمینه‌ای قرار می‌گیرد، دلالت‌های ضمنی متفاوتی از معناهای دیپلماتیک، لوکس، ترسناک، اندوبار و... به خود می‌گیرد. بستگی دارد رنگ در چه بستری و با چه فرمی دیده شود؟ سیاه در یک خودرو، دلالت بر لوکس یا دیپلماتیک‌بودن آن دارد و همان رنگ در لباس یک فرد مخموم، دلالت بر مرگ و آندوه دارد. اما در سال‌های اخیر رنگ سیاه خاصه در پرچم‌ها، دلالت بر گروه‌های بنیادگرای تروریستی خاورمیانه داشته. از سال ۲۰۰۲ که طالبان «انلیل پرل» را در برابر دوربین کشت، لباس سیاه پوشیده بودند و به دیوار پرچم سیاه طالبان را زده بودند. یا در سال ۲۰۰۴ که در پاسخ به زندان ابوغریب آمریکا پنج‌نفر از مردان طالبان «نیکلاس برگ» آمریکایی را کشتند، همگی لباس سیاه بر تن داشتند. جیش‌العدل که هم در آغاز سال ۱۳۹۳ پنج‌نفر از سربازان ایرانی را به اسارت گرفته بود، پرچمی سیاه با شمشیری پشت‌سرسشان آویزان بود. بنیادگراییی که در انقلاب‌های اخیر مصر سفارت آمریکا را به تصرف خود درآوردند، پرچم سبایی را بر آن برافراشتند. گروه‌های دیگری همچون حزب حرکت اسلامی ازبکستان و سایر گروه‌های وابسته و نزدیک به القاعده هم خود را با این رنگ و پرچم کدگذاری کرده‌اند. اما به نظر می‌رسد داعشی‌ها که دوست دارند «دولت اسلامی» خوانده شوند، پرچم مشکی را از پرچمی که پیامبر اسلام(ص) در هجرت از مکه به مدینه، به‌عنوان پرچم استفاده کرده بودند، الهام گرفته‌اند. اهمیت این پرچم برای گروه تکفیری داعش از این‌سو است که این هجرت منجر به تأسیس اولین حکومت اسلامی شده و مبدأ تاریخ اسلام و تقویم هجری شمسی و قمری است. روافع گروه‌های تروریستی خاورمیانه با الهام از آن پرچم و با ایده تأسیس حکومت اسلامی، این پرچم را برای خود برگزیده‌اند.

اضافه کنند.» او افزود: «مسولان پروژه به‌دنبال چنین تصمیمی، از مجموعه‌ادران و گردانندگان نمایشگاههای ایرانی خواستند به معرفی هنرمندان مستعد بپردازند. تا آنجا که من می‌دانم اسامی حدود ۴۰ هنرمند را سال شد و بعد از دآوری، من و امین آقایی انتخاب شدیم. ما در مدت اقامت خود در برزیل علاوه‌بر دراختیار داشتن استودیو، یک کارگاه نیز برگزار می‌کنیم.» او سپس به تبعات حضور در این پروژه اشاره کرد: «دبیر دوسالانه هنر سائوپائولو از حضور این گروه ایرانی در برزیل آگاهی پیدا کرده و از ما دعوت کرده است به‌عنوان میهمانان ویژه به بازدید از این دوسالانه بپردازیم.»

مکعب سفید

در حاشیه نمایشگاه هنرمندان گیلانی در گالری لاله

آب کم‌جو، تشنه‌گی

امین شاه‌د

در برخوردهای «ملی‌گرایانه» (ناسیونالیستی) همواره آنچه از دست می‌رود و نادیده گرفته می‌شود، مفهوم «شهروندی» بوده است. گویی این نوع رفتار و نگاه به‌واسطه سوءاستفاده‌های اقتصادی و سیاسی در دوره‌های مختلف تاریخی و اقوام ایرانی نهادینه شده است. از سوی دیگر تنوع بیشتر از حد امکانات وارداتی و میل به از آن خودکردن آنها و از سوی دیگر ذهنیات قومی – قبیله‌ای تناقضات ذهنی را در نسل‌های جدید بیشتر می‌کند. امروزه به‌دلیل تداخل فرهنگ‌ها، رشد و توسعه تکنولوژی و ورود ابزار و امکانات حمل‌ونقل به‌واسطه روابط اقتصادی و نسبت‌های فامیلی سببی، تفکر یکدست‌بودن اقوام و مفهومی با عنوان «همخونی» زیر سوال برده می‌شود. سوال اینجاست که آیا جغرافیای سیاسی می‌تواند مرزهای قومیتی را نیز در برگیرد یا خیر؟ با مطالعه تاریخ به این نتیجه می‌رسیم که آنچه موجب تفکیک و اختلافات درودراز و ریشهدار میان اقوام است، همین مرزبندی‌های حکومتی، سیاسی و قومیتی است. برپای نمایشگاهی چون اتشنه بر کرانه سپیدرود، می‌تواند بازتاب‌های متفاوتی داشته باشد و اساسا باید دید که اگر از دیدگاه تاریخی و بررسی شرایط اقلیمی واکاوی شود، چه نتایجی به دست می‌آید؟ آیا برای دیگر اقوام نیز ضروری است یا تنها به گسترش خط و مرزها و اختلاف‌های قومیتی و نهایتا کمک به سیاست آنها که جغرافیای سیاسی را برای به‌ثمررساندن اهداف اقتصادی و کشور گشایی به‌خورد ملت‌ها می‌دهند می‌انجامد؟

آنچه دیگران از مفهوم شمال در خاطر دارند به‌واسطه طبیعی است که در ماههای محدودی تجربه کرده‌اند. بارانی و شرجی بودن هوا که مردم آن سرزمین را به محیط‌های بسته می‌کشاند برایشان قابل تصور نیست.از سوی دیگر اینکه تنوع گویش‌ها، خوراکی‌ها، طبیعت و پوشش گیاهی در شیوه دیدن و رشد تفکر انسان موثر است غیرقابل انکار می‌نماید، اما پذیرش گرایش‌های نو از سوی گیلانیان در جامعه‌ای که با محرومیت اعتقادات سنتی زیسته یا منتظر است تا ببیند از آن‌طرف مرزها چه نسخه جدیدی برایش می‌پیچند، جالب و قابل تامل است. در شکل‌گیری نگرش نوین در حوزه‌های مختلف، انسان‌های تاثیرگذاری از محدوده گیلان معرفی شده است. در هنرهای تجسمی پیشگامانی چون جلیل ضیاپور و محمضرها تا روبین پاکباز و کریم نصر و بسیاری دیگر نشان داده‌اند که تقریبا تمامی آنها اهل تحقیق، به‌روزرزن اطلاعات و وقایع مهم هنری هستند. بسیاری از آنها در این زمینه می‌نویسند و شاید به‌خاطر همین خصلت نظر به‌پردازانه‌شان، تا به امروز کمتر تاب کناره‌پودن را داشته‌اند.

در مجموعه گردآوری‌شده توسط،امظفر توابلسی« نقاش، مدرس و عضو هیات‌علمی دانشگاه، اکثر آثار اشاره مستقیمی به طبیعت ندارند و بیشتر طبیعی درونی را در درک ذهنی خود به تصویر کشیده‌اند. از آثار شاخص در این مجموعه می‌توان به اثر حمیدرضا جهانی با تکنیک کولاز و طرارت و پویایی خاص آن اشاره کرد. همچنین تابلویی قدیمی از بانو فاطمه روشن‌ضمیر (گوجی) نقاش توانمندی که کمتر شناخته شده است. نعمت الالای با یک اثر پرتره قدیمی و پرویز روزبه با رویکرد جدیدش در ابعاد بزرگ، ویژگی‌های نقاشانه‌شان را به رخ می‌کشند. سوده بخشنده، امید زاله، افشین آماده، فرامرز توحیدی، امیر سقراملی و محمود وفوری‌زاد برادشت‌های تغزلی انتزاعی خود را در کنار روایت‌های تجریدی هنرمندان دیگری چون صمد توانا، کریم نصر، محمدتقی مرتاض‌هجری، مازیار عمادزاده، محمد زحمتکش و داور یوسفی به نمایش گذاشتند. رشید غلامی‌پور، خسرو روشن و محمدحسن رضایی همچنان طبیعت پیرامونشان را با نگاه جذاب و ویژه امپرسیونیستی دنبال می‌کنند و المیرا روزبه دغدغه‌های ذهنی خود را با عنوان «پیرامون یک بازنشته» با پرداخت‌هایی پر حوصله بازگو کرده است. مهناز بسپرخانی از خاطرات دور با تقسیم‌بندی‌های منسجم و تتالیته‌ای نوستالژیک در ساحل می‌گوید. اما بر‌خورد هنرمندانی مثل امین باقری، حسن و علی عامه‌کن، مرتضی زاهدی، امیر شعبانی‌پور و احمد منتظری با ساختن یک تصویر، آنها را از دیگران متمایز کرده است. شاهین آروین با یک اثر آبرنگ، حسین نوروزی، استادحسین محجوبی، جمشید حقیقت‌شناس، فریدون امیدی، مظفر تقوا و آیدین خاکشکی‌پور نیز هر کدام با یک اثر در این نمایشگاه حضور داشتند. نمایشگاه «تشنه بر کرانه سپیدرود» بیش از هرچیز بهانه مناسبی است برای بررسی تصویری و ذهنی تعدادی از هنرمندان گیلان که شاید تا پیش از آن دقتی به آثار یکدیگر نداشتند و حتی یکدیگر را نمی‌شناختند. این نمایشگاه تا ۱۷ شهریور در این نگارخانه برپاست.

جدول ۲۰۶۸ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱ – آنکه در گذشته می‌زیسته است – عازم –
خودروی زرهی ۲ – تقاضای تجدید نظر در رای دادگاه –
کوچک و زیبا آرمیده بر دامنه کوه دنا ۴ – نشانه مصدر جلی – هدف، نشانه – مزدگانی ۵ – مهم‌ترین محصول زراعی شمال کشور – انبار گندم – لیکن ۶ – زمان مرگ –
از باشگاه‌های معتبر فوتبال فرانسه – میانجی ۷ – شهری در چهارمحال و بختیاری – پایتخت کوبا – آخرین یک رقمی ۸ – فریاد شادی – منتفر – سمت چپ ۹ – نشانه مفعول – جنگجوی سوار کار قرون‌وسطی – غمگین ۱۰ – دستگاهی برای خشک کردن موی سر – بهار عرب‌ها – رد پا ۱۱ – به تنهایی – قطعی برای کتاب –بازنامه ۱۲ – زره جنگاوران قدیم – کیسه پارچهای برای حمل بار – رنگ موی فوری ۱۳ – عبادتگاه مسیحیان سیاره زهره – آغازین ۱۴ – زیبا و دلفریب – از آثار ارسکین کالدول، نویسنده ادبیات آمریکا ۱۵ – دانه معطر – مجموعه سخنرانی‌هایی که درباره موضوعی خاص ایراد می‌شود – شاعر معروف کشور شیلی.

عمودی:

۱ – فتوادهنده – شهری در استان زنجان – یادداشت ۲ – خاک – حشرهای شبیه ملخ – گل‌بوند سنگ.. شود در مقام صبر ۳ – همان قاجار است – نوعی ماده معدنی شبیه شیشه – دللاده خسرو ۴ – پایتخت سنگال – کارگر کشتی – بنیاد ۵ – تکرار یک حرف – منت‌گذارنده – بندری در بلغارستان ۶ – زیباترین پل تاریخی ایران – غروبسک فرنگی – نام قدیمی اصفهان ۷ – رونق –

۵	۹	۱	۳	۲	۶	۸	۴	۷
۸	۴	۹	۱	۵	۶	۲	۳	
۳	۶	۲	۸	۷	۱	۹	۵	
۴	۱	۳	۵	۸	۷	۶	۹	
۲	۵	۴	۶	۷	۳	۱	۸	
۶	۷	۸	۱	۹	۳	۵	۲	
۱	۸	۶	۳	۹	۵	۷	۲	
۹	۳	۵	۷	۴	۱	۲	۸	۶
۷	۲	۴	۶	۵	۸	۹	۳	۱

۳	۸	۵	۲	۴	۶	۱	۷	۹
۷	۲	۶	۸	۹	۱	۵	۲	۳
۲	۱	۹	۵	۷	۸	۴	۶	۳
۵	۷	۳	۱	۶	۸	۹	۴	۲
۴	۲	۸	۵	۳	۹	۶	۱	۷
۹	۶	۱	۷	۲	۳	۸	۵	۴
۱	۳	۷	۹	۸	۴	۲	۵	۶
۸	۵	۴	۶	۷	۳	۲	۹	۱
۶	۹	۲	۴	۱	۵	۷	۳	۸

حل سودوکو سخت ۱۰۶۵

سودوکو سخت ۱۰۶۵

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱– در هر سطر و ستون باید اعداد یک

تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲– در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ۱۰۶۵

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

تجسمی